

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

**KLAGE FRA A OG B PÅ SORENSKRIVER C, X TINGRETT.
SAK NR 78/04.**

Tilsynsutvalget har i møte 14. mars 2005 truffet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer; Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Inger Lise Gjörv. Sistnevnte møtte som vararepresentant for Wenche Frogn Sellæg, som hadde forfall.

Ved brev av 10. september 2004 har A og B inngitt klage på sorenskriver C. Brevet ble besvart av utvalgets leder den 6. oktober 2004, der klager ble orientert om at klagen i sin helhet syntes å gjelde misnøye med rettsavgjørelser, forhold det ligger utenfor utvalgets kompetanse å vurdere. Klager har ved brev av 31. oktober 2004 fastholdt klagen og presisert nærmere hva den gjelder. Klagen er forelagt for sorenskriver C, som ved brev av 4. februar 2005 har avgitt uttalelse. Utvalget har mottatt en siste uttalelse fra B den 8. mars 2005.

Saksforholdet er i korthet bl.a. følgende:

På vegne av et konkursbo som står til behandling for X tingrett, og der skyldneren etter det opplyste bl.a. er klagerens forretningsforbindelse, fremsatte bostyreren i april 2004 begjæring om arrest overfor A og/eller B. Arrestbegjæringen gjaldt "ethvert formuesgode" saksøkte måtte ha i Norge. X tingrett v/sorenskriver C avsa kjennelse den 27. april 2004 der arrestbegjæringen ble tatt til følge, og hvor saksøkte videre ble dømt til å betale saksomkostninger.

Forut for dette, i september 2002, skal sorenskriveren ha avsagt kjennelse om ransaking og beslag som også gjaldt klageren.

A og B har i hovedsak vist til følgende:

Sorenskriver C har den 4. september 2002 gitt politiet adgang til å ransake B og hennes 80 år gamle mor uten rettslig grunnlag.

Videre har sorenskriver C unnlatt å svare på skriftlige henvendelser fra B. Dette gjelder særlig et brev av 25. mars 2003. Dette brevet skal være videresendt til bostyrer i et verserende konkursbo, og ble aldri besvart av retten.

X tingretts kjennelse i arrestsaken av 27. april 2004 er partisk og i strid med gjeldende rettsregler. C har ved å avsi en feilaktig kjennelse i favør av den ene parten misbrukt sin myndighet som dommer. Hun har bevisst gått inn for å skade B og hennes selskap på grunn av B's forretningsforbindelse med skyldneren i konkursboet. Sorenskriveren har ikke overholdt prinsippene for rettfærdig behandling i henhold til EMK artikkel 6 samt EØS avtalen.

I X tingretts kjennelse vedrørende arrestbegjæringen har dommeren henvist til B's atferd, i betydningen dårlig atferd, noe som må oppfattes som en krenkende uttalelse overfor B. Oppsummeringsvis har sorenskriver C opptrådt på en sjikanerende måte overfor B.

Sorenskriver C har i hovedsak vist til følgende:

Klagen gjelder blant annet avgjørelse i sak ..... angående begjæring om arrest. Det legges til grunn at utvalget ikke kan prøve forhold som gjelder selve avgjørelsen og dens innhold.

Når det gjelder et angivelig ubesvart brev av 25. mars 2003, har en saksbehandler ved embetet gjennomgått embetets brevjournal og aktuelle saker fra 2003 i tingretten, for å se om nevnte brev er arkivert i noen av disse. Det var det ikke. Følgelig kan det ikke bekreftes at brevet er mottatt av tingretten, men på grunn av dokumentmengden må det tas forbehold om at saksbehandleren kan ha oversett et enkelt brev. Uansett må en klage over manglende svar på et brev fra mars 2003 være for sent fremsatt i henhold til fristen i domstoloven § 237 fjerde ledd.

Innholdet i en kjennelse om ransaking og beslag kan ikke påklages til tilsynsutvalget. Uansett er nevnte ransakingskjennelse datert 4. september 2002, og klagen må derfor også på dette punkt være for sent framsatt.

Det kan ikke anses ærekrenkende overfor B at ordet "adferd", som er lovens formulering, er brukt i kjennelsen av 27. april 2004.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Utvalget legger til grunn at saken nå er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstoloven § 238 andre ledd andre setning. Ingen av partene har heller bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptre i strid med god dommerskikk, jf. domstoloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Imidlertid gjelder det visse unntak fra denne myndigheten. Et viktig unntak er bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan "vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig". Dette betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål eller anke til høyere domstol, kan tilsynsutvalget ikke prøve dette. Det er uten betydning om kjæremåls- eller ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Videre følger det av domstoloven § 237 fjerde ledd at dommeren må klages inn for tilsynsutvalget innen tre måneder etter at det påklagede forhold fant sted, eller etter at klageren ble kjent eller burde vært kjent med dette forholdet. Unntaksvis kan utvalget likevel ta en klage til behandling dersom fristen er utløpt, men ikke når det er gått mer enn ett år etter at forholdet fant sted.

I den utstrekning klagen i denne saken gjelder misnøye med rettslige avgjørelser avsagt av sorenskriveren, må klagen avvises. Det gjelder så vel kjennelsen om arrest, som tidligere kjennelse om ransaking/beslag. Sistnevnte er dessuten avsagt mer enn ett år før klagen ble innsendt.

Når det gjelder klagen over manglende svar på et brev av 25. mars 2003, vises til at sorenskriveren etter foretatte undersøkelser har opplyst at hun ikke kan se at det ligger et slikt ubesvart brev i tingrettens arkiv. Utvalget kan ikke se at det er godtgjort at hun er noe å bebreide. Her kan det også være et spørsmål om klagen er for sent fremsatt. Også ved unnlater vil det på et tidspunkt begynne å løpe en klagefrist. I dette tilfellet trenger imidlertid ikke utvalget å ta standpunkt til når fristen begynte å løpe.

Når det gjelder påstanden om at sorenskriveren i kjennelsen av 27.april 2004 har kommet med krenkende uttalelser om klagerens atferd, fremstår denne del av klagen for utvalget som åpenbart ubegrunnet. Sorenskriveren har her, som hun selv viser til, utelukkende benyttet lovens formulering. Etter lov om tvangsfullbyrdelse av 26. juni 1992 nr 86 kapittel 14, er det flere krav som må være oppfylt for at en begjæring om arrest kan tas til følge. Bl.a. følger det av lovens § 14-2 at det er vilkår for arrest i formuesgoder at ”skyldneres atferd gir grunn til å frykte for at tvangsfullbyrdelse av kravet ellers enten vil bli forspilt eller vesentlig vanskeliggjort, eller må skje utenfor riket”. ”Skyldnerens adferd” er altså et kriterium som dommeren etter loven er pålagt å vurdere. Tilsynsutvalget kan ikke se at sorenskriveren i kjennelsen har benyttet formuleringer som kan oppfattes som uhøviske eller utilbørlige, eller at de på annen måte er egnet til å virke klart sårende eller infamerende, noe som måtte vært påvist for at en klage eventuelt kunne vært tatt til følge. Generelt skal det svært mye til før uttalelser i premisser for en rettsavgjørelse skal kunne resultere i disiplinærtiltak overfor vedkommende dommer.

Etter dette har Tilsynsutvalget for dommere fattet slikt enstemmig
vedtak:

1. Klagen avvises for så vidt den gjelder misnøye med avsagte rettsavgjørelser.
2. Det foreligger ikke grunnlag for disiplinærtiltak mot sorenskriver C.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe utvalgets vedtak inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.